

et meget stort Underskud i Sammenligning med det, man havde ventet, et Underskud, som nok vil løbe op til omkring 50 Mill. Kr.

Altsaa, Statsvirksomhederne gaar finansielt set væsentlig ringere, end man havde ventet, Kornloven vil give et langt større Underskud, end man havde tænkt, og lægger man nu hertil de Udgifter, vi sikkerlig vil komme til at staa overfor med Hensyn til sociale Love — i denne Forbindelse tager jeg ogsaa Jordlovene med —, Udgifter, som man sikkert ikke kommer udenom, eller som man i hvert Tilfælde meget nødig skulde komme udenom, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om, at Budgettet ikke vil komme til at se alt for gunstigt ud.

Saa har vi endnu tilbage, hvad der maa gøres for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Paa dette Spørgsmaal var Socialdemokratiets Ordfører i nogen Grad inde. Ogsaa vi fra konservativ Side har vor Opmærksomhed i allerhøjeste Grad henvendt paa dette Spørgsmaal, og man kan vel nok sige, at alle Partier i den Henseende ser ens paa Tingene. Dette Spørgsmaal kan man jo løse ad to Veje — ja, løse det kan man vel egentlig ikke, men man kan mildne Virkningerne ad to Veje —, dels derved, at man giver Tilskud i stor Udstrækning — den Vej har vi tidligere været inde paa, og fra konservativ Side er vi paa det bestemteste Modstandere af, at man kommer ind paa den Vej igen —, dels ved at skaffe Arbejde. I begge Henseender, og i Ojeblikket vel egentlig ikke mindst til at skaffe Arbejde, vil der kræves meget store Pengebeløb, og ogsaa dette vil i høj Grad anstrenge Statens Finanser. Vi mener imidlertid ganske afgjort, at der maa gøres noget alvorligt, og her vil jeg henstille til Regeringen at tage under Overvejelse, om det ikke i mange Tilfælde vilde være billigere at skaffe Arbejde gennem Virksomheder, som er bestaaende, ved at man paa den ene eller den anden Maade skabte Konkurrencemuligheder for dem, fremfor at lade de paagældende Virksomheder gaa i Staa og saa paa kunstig Maade: ved Vejanlæg, Digeanlæg, og hvad det nu kan være, skabe Arbejde, som det dog i mange Henseender vil være besværligt for de paagældende Arbejdere at blive henvist til, i

Særdeleshed for Arbejdere, som har Hus og Hjem.

Disse mine Bemærkninger giver altsaa Udtryk for, at vor finansielle Stilling efter min Opfattelse i Løbet af det kommende Finansaar ikke vil blive god. Men spørger vi saa, hvor vi da skal faa de Penge fra, som vi til sin Tid vil komme til at mangle, har vi tilbage de Love, om hvis forandrede Forelæggelsestid, der er fremsat Forslag, nemlig Told- og Afgiftslovene. Det har naturligvis glædet mit Parti at høre Finansministeren udtale, at man arbejder forceret paa — jeg tror, det var saaledes, jeg haaber i hvert Fald, der bliver arbejdet forceret derpaa — at blive færdig med Overvejelserne i Ministeriet saaledes, at der ved næste Finansaars Begyndelse kan fremlægges Forslag til Revision af disse Love. Jeg vil henstille, at man ikke nøjes med at sætte sig til Opgave at faa dem færdige til denne bestemte Tid, altsaa Begyndelsen af det kommende Finansaar, men at man gør det mest mulige for at faa Overvejelserne afsluttet hurtigst muligt, idet jeg kunde tænke mig, at det kunde blive nødvendigt at faa disse Love frem helt eller delvis, alt efter som Forholdene nu kommer til at ligge, inden den Tid. I denne Forbindelse maa jeg give det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, Hr. Jensen (Kleis) Ret i, at naar der nu fra vor Side slaas paa Værditold i Stedet for Vægttold, er dette noget af en Kursændring. Men jeg maa ogsaa sige, at en Verdensudvikling som den, Verdenskrigen har medført, vil nok i nogen Grad kunne berettigge, at man ser noget anderledes paa adskillige Ting end tidligere. Imidlertid, saa vidt det staar til mig, skal det aldrig komme an paa at holde fast ved Doktriner. Jeg mener, at man overfor vort Næringsliv maa se paa Forholdene, som de foreligger. Man maa i højeste Grad tage Hensyn til Forholdene ude i de store Lande, som konkurrencemæssigt set har størst Interesse for os. Til Gængæld haaber jeg, at f. Eks. Partiet Venstre ogsaa i nogen Grad vil se bort fra gamle Doktriner. Det bliver saa Spørgsmaalet, hvor vidt man eventuelt kan gaa, og der mener jeg fornuftigvis ikke, at der skal ydes Hjælp til Virksomheder, som ikke har nogen Mulighed for at kunne klare sig, saaledes at man paalægger Sam-